

[Anne Grete Holmsgård]

faktisk er for lidt, hvis man virkelig vil have nogle erfaringer at bygge videre på, at sige: ét år, basta, bum? Oven i købet har det jo vist sig, at der var så stor interesse, at midlerne er brugt med undtagelse af et par hundrede tusinde, og det skyldes udelukkende, at der har været en meget stor debat om foretagendet i Herning, hvorved proceduren selvfølgelig også har været mere langvarig end sædvanligt.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg skal gøre det kort, hr. formand.

Jeg har selv været i Holland og kørt på cykelruterne, men også dér er de under udvikling, og man er langt fra færdig. Desuden er traditionerne for cyklisme i Holland temmelig meget anderledes, end de er i Danmark.

Lad mig så sige, at der ikke er tale om nogen begrænsning af projekter til ét år. Der er tale om fire byer, og i disse fire byer må der gå, skal vi som minimum sige et år, efter at ruterne er anlagt, inden man kan se, om man har båret sig rigtigt ad. Vi har ikke så mange penge, at vi bare kan sætte eksperimenter i gang. Vi må bære os en lille smule ansvarsbevidst ad, og jeg skal derfor gerne bekræfte spørgerens opfattelse fra en tidligere runde, gående ud på, at jeg naturligvis er betænkelig ved, at staten skal komme til at hænge på alt for mange udgifter til opgaver, som klart efter folketingets ønske og efter aftaler mellem stat og kommuner er kommunale.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 359

7) Til *justitsministeren* af:

Lissa Mathiasen (S):

»Er ministeren på baggrund af lov om offentlige myndigheders registre § 21, stk. 2, enig i registertilsynets udtalelser i sagen fra Århus, hvor Århus kommunale værkers direktør med forskellige begrundelser har indhentet personoplysninger fra de kommunale personregistre om diverse læserbrevsskribenters identitet m.v.«

Skriftlig begrundelse

Registertilsynet har udtalt, at der bør være en vidtgående frihed til at skrive læserbreve uden nogen efterfølgende kontrol via EDB-registre hos en myndighed. Registertilsynet mener ikke, at det er afgørende, om en læserbrevsskribent er selvstændig forbruger.

I henhold til lov om offentlige myndigheders registre § 21, stk. 2, må videregivelse af oplysninger »kun finde sted til en anden offentlig myndighed, såfremt oplysningerne har væsentlig betydning for vedkommende myndigheds virksomhed eller har væsentlig betydning for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.«

Heraf må det kunne udledes, at en offentlig myndighed ikke må kunne trække oplysninger fra offentlige registre, såfremt registrenes oplysninger ikke er af væsentlig betydning for vedkommende myndigheds virksomhed.

I sagen fra Århus kan jeg ikke på et eneste punkt få øje på, hvorledes de personoplysninger, direktøren har indhentet fra kommunale forvaltningsenheders registre, kan være af væsentlig betydning for driften af Århus kommunale værker, endsige for en afgørelse, værkerne skal træffe.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I den sag, der omtales, har registertilsynet fremsat en udtalelse, som går ud på, at læserbrevsskribenter ikke bør udsættes for en efterfølgende offentlig kontrol gennem vedkommende offentlige myndigheds EDB-registre.

Jeg vil gerne fremhæve, at også efter min opfattelse er friheden for den enkelte til at ytre sig om offentlige anliggender, uden at den pågældende af den grund bliver udsat for ubehageligheder, noget væsentligt, og den mener jeg man må værne om, således som registertilsynet altså også her har gjort det.

Man har også fra tilsynets side over for Århus kommune klart taget afstand fra anvendelsen af de offentlige registre, som det er sket i dette tilfælde, og fastslået, at registrene ikke i fremtiden bør benyttes på den måde, det er sket i den foreliggende sag.

Når fru Lissa Mathiasen henviser til § 21, stk. 2, i lov om offentlige myndigheders registre om videregivelse af oplysninger fra én myndighed til en anden, synes jeg bare, jeg vil sige til fru Lissa Mathiasen, at der i sagen